

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงานภาครัฐ: กรณีศึกษา
หน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

The Effects of Personnel Factors on Knowledge Learning and Sharing in Thai
Public Sector: Case Study of the Governmental Organizations under the Ministry
of Science and Technology

ประเสริฐ เลอสุวรรณ^{1*} และ กรรรม สติรกุล²

Prasert Lersuang^{1*} and Korntham Sathirakul²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่างๆ ที่มีผลต่อระดับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ ประชากรในกรวิจัย คือ บุคลากรในหน่วยงานราชการของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งทุกหน่วยงานได้ดำเนินการด้านการจัดการความรู้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัย พบว่าเพศ อายุ สถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนระดับการศึกษา การได้รับการฝึกอบรมและการเป็นคณะทำงานด้านการจัดการความรู้ มีความสัมพันธ์ต่อระดับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงบวก

สิ่งที่บุคลากรส่วนใหญ่คาดหวังจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำงาน (3.85) คาดหวัง ประโยชน์เพื่อความสำเร็จขององค์กร หรือส่วนรวม (3.84) และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะช่วยเพิ่มความตั้งใจในงานของตน (3.78) ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ในการเลือกหรือไม่เลือกที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คือ การพิจารณาถึงหัวข้อองค์ความรู้ นั้น ว่าน่าสนใจหรือไม่ (3.78) และการพิจารณาประโยชน์ที่จะได้รับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (3.77) การพิจารณาถึงการจัดสรรเวลาจากงานประจำ (3.51) โดยปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงานภาครัฐ สรุปได้เป็น 4 ประเด็นใหญ่ๆ คือ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน 4) ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น

คำสำคัญ : การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการความรู้ หน่วยงานภาครัฐ

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรม คณะสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพฯ 10140

Master's Degree Student, Graduate of Development of Industrial Competitiveness, Institute of Field Robotics, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Bangkok, 10140

*Corresponding author: โทรศัพท์ 083-894-7275 E-mail: prasert.lersuang@seagate.com, boysuan@hotmail.com

²นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ดร. กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี / อดีตนายก สาขาวิชาการพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันเชิงอุตสาหกรรม คณะสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพฯ 10140

Abstract

The objective of this research is to study the effects of personnel factors to knowledge learning and sharing in Thai public sector. The research populations were officers and employees in governmental organizations under the Ministry of Science and Technology that have been continuously implementing Knowledge Management. The findings of the study reveal the following: Gender, Age, Married status did not significantly relate to personal knowledge learning and sharing level. However, the education level, KM training and to be KM committees are positively related to knowledge learning and sharing.

The factor that people expect from knowledge learning and sharing are: it will increase their work capability (3.85), expect the benefit to organization or social (3.84), the knowledge learning and sharing will help them to success in their work (3.78). The factor that relate to making decision to join or ignore the knowledge learning and sharing are: Consideration on the knowledge topic that interested or not (3.78), Consideration on the benefit from that knowledge learning and sharing (3.77) and Consideration on time management (3.51) In summary, the personnel factors on knowledge learning and sharing in Thai public sector could be categorized into 4 major groups: 1) the factors related to knowledge itself, 2) the factors related to benefit expectation from knowledge learning and sharing, 3) the factors related to work responsibility and commitment, and 4) the factors related to social relationship.

Keywords: Knowledge learning and sharing, Knowledge Management, Thai public sector